

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

α) Τότε ο Ένιος αγανακτισμένος επειδή ο Νασικάς (του) έλεγε ψέματα τόσο φανερά είπε: «Τι (λοιπόν);» «Εγώ δεν γνωρίζω τη φωνή σου;». (Μήπως) θέλεις να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς; «Είσαι αναιδής άνθρωπος. Εγώ, όταν σε ζητούσα, πίστεψα την υπηρέτριά σου ότι δεν ήσουν στο σπίτι· εσύ δεν πιστεύεις εμένα τον ίδιο;»

β) Τον σοφό ούτε η φτώχεια ούτε ο πόνος εμποδίζει, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από το δρόμο τους άπειρους (όσους δεν έχουν πείρα) και τους σπρώχνουν / ρίχνουν με το κεφάλι (στον γκρεμό) / τους γκρεμοτσακίζουν. Εσύ θεωρείς (πιστεύεις) ότι εκείνον τον καταβάλλουν οι συμφορές (ότι εκείνος καταβάλλεται από τις συμφορές); (Αντίθετα) τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να φτιάχνει ομοιώματα / αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοντο· και από μπρούντζο έφτιαχνε, επίσης. Εάν έφερνες σε εκείνον μάρμαρο (του πήγαινες), εάν ευτελέστερο / φτηνότερο υλικό, (θα το) έφτιαχνε τέτοιο, όποιο (όσο) μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο.

B1.

α: I, β: II, γ: I, δ: III, ε: I

B2.

οικοδομικός: domi

γνώση: cognosco

ουμανισμός: homo

έμπειρος: imperītos

μνιμαλισμός: minus

Γ.1.α.

vilem / (viliorem) / vilissimam

viliter / vilius / vilissime

non multum ή paulum / (minus) / minime

minoris / minimae

Γ.1.β.

hominum impudentium

viliorum materiarum

eorundem modum

Γ.2.α.

	Ενεστώτας	Μέλλοντας	Παρακείμενος	Συντ. Μέλλοντας
cognosco	cognoscere	cogniturum esse	cognovisse	-
utitur	uti	usurum esse	usum esse	usum fore

Γ.2.β.

quaesitu

futurum esse

scitote

egissent

obferendo

facturum

explicavit

poteramus

Δ. 1. α.

Ο υποθετικός λόγος (με υπόθεση την δευτ. υποθ. πρόταση «Si marmor illi obtulisses» και απόδοση την κύρια πρόταση «fecisset tale»), δηλώνει υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα και αναφέρεται στο παρελθόν.

Μετατροπή:

Si marmor obferas,faciat tale....

Δ. 1. β.

diēbus	Είναι αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο post
se (1 ^ο απόσπασμα)	Είναι υποκείμενο στο απαρέμφατο esse, δηλώνεται αυτοπάθεια (λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου)
indignātus	Είναι αιτιολογική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος Ennius
premi	Είναι αντικείμενο στο ρήμα putas, ειδικό απαρέμφατο
in divitiis	Είναι εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης στο ρήμα explicabit

Δ.2.α.

Ennius dixit se cum illum quaereret, ancillae illius credidisse illum domi non esse.

Δ.2.β.

Post paucos dies